

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการย้ายถิ่นในประเทศไทย โดยพิจารณาภาพรวมการย้ายถิ่นทั้งประเทศและจำแนกเป็นรายภาค ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ จำนวนผู้ย้ายถิ่นเข้า ค่าจ้างขั้นต่ำที่เป็นตัวเงิน ผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาคงที่ จำนวนเงินลงทุนของโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ และจำนวนตำแหน่งงานว่าง โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่เก็บรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ

ผลการศึกษาพบว่า ค่าจ้างขั้นต่ำที่เป็นตัวเงิน และผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาคงที่มีผลต่อการย้ายถิ่นเข้าของทั้งประเทศและทุกภาคของประเทศ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และภาคที่ตัวแปรทั้งสองมีอิทธิพลต่อการย้ายเข้ามากที่สุด คือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ ตามลำดับ สำหรับตัวแปรจำนวนเงินลงทุนของโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ และจำนวนตำแหน่งงานว่าง พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกภาค

The objective of this thesis was to study the economic factors which influence internal migration in Thailand. Internal migration of the whole kingdom as well as migration classified by region were subjected to study and analyze. Variables selected in the study were number of in-migration, money wage, gross provincial product at constant price, capital fund of the factory that was allowed to operate, and number of job vacancies. The study compiled the relevant information and secondary data from various government agencies and related sources.

The study found that money wage and gross provincial product at constant price were positively related with in-migration of the whole kingdom as well as separated regions and their relationships were statistically significant. In addition, the regions that money wage and gross provincial product at constant price had most influence in determining in-migration were the Central, Northeastern, Southern, and Northern region respectively. However, the capital fund of the factory that was allowed to operate and number of job vacancies were not statistically significant.